

በሥዕል የተደገፈ የዕባዳዎች አፈጻጸም ፍቅህ

የእስላም ዝርዝር ሕግጋት ትምህርት በቀላል አቀራረብ

ጣሪ

ሶላት

ጸም

ዘካ

ሐጅ

ዶክተር ዐብዱላህ ባህማም

ተርጓሚ

ሙሐመድ ጀማል ሙኸታር

የእስትስቃእ (ዝናም መለመኛ) ሶላት

የእስትስቃእ (ዝናም መለመኛ) ሶላት

ማ ው ጫ

የእስትስቃእ ትርጓሜ

የእስትስቃእ ሶላት የተደነገገ መሆኑ

የእስትስቃእ ሶላት ወቅት

የእስትስቃእ ሶላት መስገጃ ቦታ

የእስትስቃእ ሶላት አሰጋገድ

የእስትስቃእ ሶላትን ከሚመለከቱ ድንጋጌዎች በከፊል

ዝናም በሚጥልበት ጊዜ የተወደደ ነገር

እስትስቃእ

ድርቅ ሲያጋጥምና ዝናም ሲያጥር አካላቸው ﷺ ዝናም መለመን ማለት ነው።

ነቢዩ ﷺ በተግባር ያከናወኑት በመሆኑ የእስትስቃእ ሶላት የጠበቀ ሱንና ነው። ዐብዱላህ ብን ዘይድ (ፈዐ) ባስተላለፉት መሰረት «ነቢዩ ﷺ ወደ መስገጃ ቦታ ወጥተው እስትስቃእ አደረጉና ፊታቸውን ወደ ቅብላ መልሰው ኩታቸውን ገልብጠው ሁለት ረክዓ ሰገዱ።»⁽¹⁾ ብለዋል።

(1) በቡኻሪና ሙስሊም የተዘገበ

የእስትስቃእ ሶላት ወቅት

መሬት ሲደርቅና ዝናም ሲጠፋ፣ ወይም የምንጭና የጉድጓድ ውሃ ሲመነጥን፣ ወይም ወንዞች ሲደርቁና ተመሳሳይ የድርቅ ሁኔታ ሲከሰት የእስትስቃእ (የዝናም መለመኛ) ሶላት መስገድ የተደነገገ ይሆናል። የመስገጃ ጊዜው እንደ ዒድ ሶላት ጸሐይ ወጥታ በዓይን ግምት የጦር ዘንግ ያህል ከፍ ካለች በኋላ መሆኑ የተወደደ ነው። ይህም ጸሐይ ከወጣች ከሃያ ደቂቃዎች ያህል በኋላ ማለት ነው።

የእስትስቃእ ሶላት መስገጃ ቦታ

የግድ አስፈላጊ ካልሆነ በስተቀር ሱንናው በመስጊድ ሳይሆን በመስገጃ ሜዳ መስገዱ ነው። የነቢዩ ﷺ ተግባራዊ ሱንና ይህንኑ ያረጋግጣል።

የእስትስቃእ ሶላት አሰጋገድ

1. የእስትስቃእ ሶላት ያለ አዛንና እቃማ የሚሰገድና ድምጽ ከፍ ተደርጎ የሚቀራበት ሁለት ረክዓ ሶላት ነው።
2. ሰጋጁ ከአሕራም ተክቢራ በኋላ በመጀመሪያው ረክዓ ሰባት ጊዜ ተክቢራ ይላል። በሁተኛው ረክዓ ከሱጁድ ቀና ሲል ከሚያደርገው ተክቢራ ሌላ አምስት ጊዜ ተክቢራ ይላል።
3. ሰጋጁ ከያንዳንዱ ተክቢራ ጋር እጆቹን ከፍ ያደርጋል። በተክቢራዎቹ ጣልቃ አላህን ያመሰግናል፣ ያወድሳል፣ በነቢዩ ﷺ ላይ ሶላት (በአክብሮት የተቀናጀ የአላህ እዝነትና ሰላም) ያወርዳል።

4. ከሶላቱ በኋላ ኢማሙ እስት-ማፋርና የቁርአን ትላዋ የበዛበት አንድ ኹጥባ ያደርጋል። ከዚያም ዱዓእ በማድረግ መእሁር የሆኑ መሰረት ያላቸውን ዱዓዎች አብዝቶና ደጋግሞ በአጽንኦት አላህን ይለማመናል፤ ይማጸናል። ለአላህ ﷻ ራሱን አስተናገሶና አዋርዶ ደካማነቱንና ተንበርካኪነቱን ከአላህ ኃያልነት ፊት በማሳየት ሁለት አጆቹን ከፍ አድርጎ አብዝቶና ደግሞ ደጋግሞ ወደ አላህ ይወተውታል።

5. ኢማሙ ፊቱን ወደ ቅብላ ያዞራል፤ በቀኝ በኩል ያለውን ወደ ግራው፤ የግራውን ወደ ቀኝ በማድረግ ኩታውን ያዛዞራል። ኔታውን መለማመኑንም ይቀጥልበታል።

የእስት-ስቃእ ሶላትን ከሚመለከቱ ድንጋጌዎች በከፊል

1. ከሶላቱ በፊት የሰዎችን ልብ የሚያለሰልስ፤ ከኃጢአት ተመልሰው በመጸጸት ተወብት እንዲያደርጉ የሚገፋፋ፤ ለተበደሉት ሰዎች ሐቃቸውን በመመለስና ሙሉ ይቅርታቸውን በማግኘት ራሳቸውን ንጹሕ እንዲያደርጉ የሚያሳስብ፤ መዕሊያ (በአላህ ትእዛዝ ላይ ማመጽ) ለዝናም መጥፋት ምክንያት መሆኑን፤ ተወብት እስት-ማፋርና አላህን በፍጹም ልቦና መፍራት ዱዓእ ተቀባይነትን እንዲያገኝ፤ ጸጋና በረከት እንዲሰፍን መንስኤ መሆናቸውን የሚያብራራ ምክርና ግላጼ በኢማሙ ይቀርባል። ለአላህ እዝነትና ለርሳራሄው ማስገኛ ምክንያት በመሆኑ ሰዎች ምጽዋት እንዲሰጡና ለቸገራቸው እንዲቸሩ ያበረታታቸዋል።

2. ሰዎች አስቀድሞ ይዘጋጁ ዘንድ ለሶላቱ የሚወጣበት እለት አስቀድሞ ይነገራል።

3. ወደሶላቱ ሲወጣ ራስን ለአላህ በማስተናገስ፤ ልቦናን ለርሱ በማጥራት፤ በደካማነትና መላ የለሽነት ስሜት ለርሱ በማትብደድ ሁኔታ ወደ መስገጃው መሄድ ሱንና ነው። በመሆኑም በዚህ ቀን ማጌጥም ሆነ ሽቶ መቀባት የተደነገገ አይደለም፡ ፡ እብን ዐባስ ነቢዩ ﷺ ለእስት-ስቃእ ሶላት የወጡበትን ሁኔታ ሲገልጹ ፡- «የአላህ መልእክተኛ ﷺ ወደ መስገጃው ሲያመሩ፤ ከማጌጥና ከወብት በራቀ አኳኋንና ራሳቸውን በማስተናገስ ለአላህ አጎብድደው ነበር የወጡት።»⁽¹⁾ ብለዋል።

4. በእስት-ስቃእ ኹጥባ ውስጥ ሁለት እጆችን ወደ ላይ ከፍ በማድረግ እስት-ማፋርና ዱዓእ ማብዛት።

ዝናም በሚጥልበት ጊዜ የተወደደ ነገር

ዝናምሙ ለመጀመሪያ ጊዜ ሲጥል ቆም ብሎ ለዝናሙ ራስን ማጋለጥ የተወደደ ነው። አነስ (ረዕ) ባስተላለፉት መሰረት ፡- «ከአላህ መልእክተኛ ﷺ ጋር ሆነን ዝናም መታንና የአላህ መልእክተኛ ﷺ ዝናሙ እስኪነካቸው ድረስ ልብሳቸውን ሰብሰብ አደረጉ፤ የአላህ መልእክተኛ ሆይ! ለምን እንዲህ ያደርጋሉ? አልናቸው። እሳቸውም ﷺ (አዲስ የሚዘንበው ዝናም) የኔታው ﷻ አዲስ ፍጥረት (ክንውን) በመሆኑ ነው።»⁽²⁾ አሉ ብለዋል።

(1) በአቡ ዳወድ የተዘገበ
(2) በሙስሊም የተዘገበ

ዝናም ከአንድ አላህ ብቻ የተሰጠ ችሮታው ነው

አንድ ሙስሊም ዝናም የሚጥለው አንዳንዶች «በዚህና በዚያ ኮከብ ምክንያት ዘነበልን» እንደሚሉት ሳይሆን፤ አላህ ﷻ ለባሮቹ በዋለላቸው ችሮታና በእዝነቱ መሆኑን ማመን ይኖርበታል። በዚህና በዚያ ኮከብ ምክንያት ነው የዘነበው ማለት - አላህ ይጠብቀንና - ሽርክ ነው።

